

Med henblik på at skabe den nødvendige tid til at udforme en sammenhængende og afbalanceret politik agtede regeringen øjeblikkeligt at fremsætte lovforslag om stop for stigninger i priser og indkomster og lovforslag om stop for låntagning til forbrugsformål, gældende til udgangen af året. Det foresloges, at de skulle have virkning fra og med den 5. november. Regeringen ville umiddelbart herefter indbyde arbejdsmarkedets parter og erhvervslivets organisationer til forhandlinger om den økonomiske politik med henblik på i begyndelsen af december at fremlægge de nødvendige lovforslag i folketinget.

Baggrunden for disse trepartsdrøftelser var den stærkt forværrede økonomiske situation. Vilkaerne for den økonomiske politik var fundamentalt ændret af det sidste års udvikling i den internationale økonomi. Prisforydninger havde således i det sidste års tid medført en fordyrelse af importen svarende til op mod 7 mia. kr. med udsigt til yderligere prisstigninger.

Betalingsbalanceunderskuddet var alene i årets første 9 måneder kommet op på næsten 11 mia. kr. Trods virkninger af allerede gennemførte afgiftsforhøjelser og kommende besparelser på de offentlige budgetter måtte man regne med, at betalingsbalanceunderskuddet for hele 1979 ville blive over 14 mia. kr.

Den opgave, der forestod, var derfor at sikre, at der i hvert af de nærmest kommende år skete en klar og vedholdende nedgang i dette underskud. Dette resultat måtte i videst muligt omfang opnås gennem en styrkelse af erhvervslivets konkurrenceevne, hvilket også ville gavne beskæftigelsen.

Det ville være nødvendigt at gennemføre en politik, der spændte over en årrække. Foranstaltninger, der over et bredt felt skulle virke til gavn for konkurrenceevnen og effektiviteten i industri og andre erhverv i konkurrence med udlandet og lægge en kraftig dæmper på væksten i det hjemlige forbrug.